

Calea ieftină a religiei populare

Duminică, 23 aprilie 2006

Gili Cârstea

Un renumit sit creștin face reclamă pe prima pagină unui program de calculator care blochează pornografia. Orice informație cu conținut obscen este astfel filtrată spre a nu mai ajunge pe monitorul creștinului zelos și conștiincios.

Deja suntem obișnuiți cu programe care ne feresc de corespondență nesolicitată, de programe ce ne fură identitatea sau informațiile bancare, sau de viruși care ne ruinează fișierele prețioase fără motiv. Orice amenințare formează o piață, și oriunde există o cerere apare și oferta. Știm că pornografia este păcat, dar nu ne putem abține. Nu este mai practic să avem un program care o blochează complet, astfel ca ispita să fie alungată automat? De ce să fim obligați mereu să o evităm printr-o decizie morală?

Cam așa percep mulți frați de-ai noștri lucrarea Duhului Sfânt. El este văzut ca un firewall puternic, un program perfect care blochează orice tendință spre păcat, orice intenție păcătoasă, orice plan de a comite fărădelegea, și anulează ispitele de orice fel. Când Îl ai pe El, nu mai poți păcătuți din cauza protecției Lui, chiar dacă ai dori. Unii merg și mai departe, crezând că Duhul Sfânt blochează gândurile, intențiile și planurile rele, și acesta ar fi motivul pentru care cineva ar trăi fără păcat.

Acestea toate sunt speranțe deșarte, căci Duhul Sfânt nu lucrează așa. El nu urmărește nicidecum să ne împiedice să păcătuim, deși oamenii și-ar dori o astfel de religie și un astfel de Hristos. Biserica a inventat cipul anti-păcat, iar credincioșii își fac implanturi cu el fără niciun fel de discernământ. Dacă ești „născut din nou” și ai o „relație” cu Hristos, ești garantat pentru cer și protejat de atacurile lumii. Așa ceva este numit îndreptățire prin credință.

Hristos nu a încurajat pe nimeni spre asemenea evlavie ieftină. Incapacitatea de a păcătuți nu este o soluție în marea controversă și nu folosește nimănui un astfel de gadget spiritual. Vindecarea pe care o oferă Hristos prin Duhul Sfânt nu este o soluție de compromis, o scurtătură prin care cerul are grijă să ne treacă pârleazul în împărăție fără să cunoaștem personal gravitatea bolii de care suferim. Domnul a spus clar că lucrarea Duhului Sfânt este să ne convingă de păcat, neprihănire și judecată. Pe această cale, Dumnezeu ne conduce tot mai jos către afacerile unei inimi păcătoase ce se ascunde în spatele scopurilor nobile, până când vom înțelege unde suntem chemați: împotrivirea „până la sânge” în lupta contra păcatului (Evr 12:4). Aici este vorba de implicare totală, o luptă a deciziilor luate în

cunoștință de cauză, o permanentă aderare la adevăr și dreptate chiar dacă sudoarea se va transforma în sânge. Monstruoșitatea inimii firești va fi văzută în toată grozăvia ei, fără fardul grosolan pe care religia și numele lui Hristos luat în batjocură le-au pus peste adevărata ei față.

Predicile și literatura noastră abundă astăzi de expresia „relație cu Hristos” și conceptele asociate cu ea. Se dă impresia că „relația” este soluția la toate problemele creștinului. Hristos spune că „relație,” așa cum spune chiar expresia, este adulter spiritual, iar El nu se complace într-o asemenea legătură oricât de multe ar aștepta oamenii de la ea. Când ai cu cineva o „relație” spui de fapt că persoana nu este soțul sau soția, deși trăiești cu ea. Nimeni nu spune că are o relație cu soția sau logodnica. Cu acestea ai un legământ de dragoste, apreciere și respect care produce „un singur trup.” Dar credincioșii sunt mândri, și declară fără jenă că au o relație cu Hristos. Noi o spunem răspicat: singurul hristos care acceptă o „relație” este Baal, căci adulterul spiritual este specialitatea lui, pe care o promovează și în care se desfată.

Urmașii lui Hristos nu se lasă amăgiți de o astfel de religie mincinoasă. Ei au înțeles că nunta reprezintă unirea dintre uman și divin, iar cu Hristos au un legământ nou, al logodnei, până când condițiile vor fi prielnice pentru nuntă. Ei știu că Hristos nu se complace într-o „relație” și că El urăște astfel de aranjamente. Este absurd, jenant și nefolositor să fii la cheremul firii pământeste și în același timp să declari dragoste unui alt bărbat.

Pavel o spune minunat în capitolul 7 din Romani: Atâta timp cât primul bărbat (firea pământescă) trăiește, legea nu permite „relația” cu alt bărbat. Acesta este adulter spiritual, iar Hristos nu se lasă antrenat într-un astfel de aranjament urâcios. Și totuși, milioane de creștini se mândresc cu relația lor cu Hristos, iar pastorii îi încurajează să rămână credincioși „relației,” să o aprofundeze și să o prețuiască.

Poporul căruia i s-a descoperit lumină despre sanctuar are obligația să cunoască și să aprecieze taina lui Dumnezeu, dacă vrea să fie vocea care cheamă omenirea pierdută la ospățul nunții Mielului. El trebuie să aibă o experiență personală în lucrarea descrisă în Maleahi 3, fără de care orice discuție despre religie, spiritualitate, relație, părtășie, nu este decât aramă sunătoare și cimbăl zăngănitor. Situația disperată în care se află acest popor impune mai degrabă o doză suplimentară de discernământ spiritual, decât puteri magice care să ne ferească de păcat fără ca inima să vadă nebunia fărădelegii.

Laodicea are o problemă gravă și care nu va putea fi rezolvată prin „relații” cu Hristos. Ea trebuie să se lase convinsă de păcat, neprihănire și judecată, căci greața pe care o încearcă Logodnicul ei înșelat nu mai poate continua mult fără să producă starea de vomă despre care am fost avertizați.